

Videoverkets drakskepp är baserat på verklighetens Floating Restaurant Sea Palace, ett fartyg som entreprenören Johan Wang lät bygga i början av 1990-talet. Det färdades från Shanghai till Göteborg och efter att ha varit både restaurang och senare spökhuss på Gröna Lund ligger skeppet nu avställt i Stockholms skärgård. Drakskeppet blir en symbol för förvandling och exil i flera av Lams verk och motivet återkommer bland annat i *The Altersea Opera* (2024), *Tales of the Altersea* (2023) och *Dreamers' Quay* (2022). Ett av spåren i Lams konstnärskap är utforskandet av både det hantverksmässiga och det digitala. Här kommer det till uttryck både genom den uråldriga skuggspelstekniken som varvas med video, och genom att filmen visas bland traditionella kinesiska byggställningar i bambu. De går tillbaka på en månghundraårig Hongkong-tradition, där de används som tillfälliga teater- och operascener.

The dragon ship in the video work is based on the real-life Floating Restaurant Sea Palace, a ship commissioned in 1992 by entrepreneur Johan Wang. It travelled from Shanghai to Gothenburg, and after serving as both a restaurant and later a haunted house at Gröna Lund, the ship now lies moored in the Stockholm archipelago. The dragon ship has become a symbol of transformation and exile in several of Lam's works, and the motif recurs in *The Altersea Opera* (2024), *Tales of the Altersea* (2023), and *Dreamers' Quay* (2022). One of the recurring threads in Lam's artistic practice is the exploration of both the artisanal and the digital. This is expressed here through the ancient technique of shadow play interwoven with video, and through the presentation of the film within traditional Chinese bamboo scaffolding. The structures are built following a centuries-old tradition from Hong Kong, where they are used as temporary theatre and opera stages.

Kholod Hawash tolkar Lap-See Lams berättelse i textila arbeten – dräkter som dels bärs av filmens rollfigurer, dels utgör en skulptural installation i rummet. Dräkterna är utförda i en traditionell kvilt-teknik som Hawash lärt sig av sin mor, där textila applikationer fästs med broderi. Ofta används återvunna skimrande tyger och pärlor, som blandas med enkel bomull. Bilderna skildrar myter som går igen över hela världen, som alla är rotade i samma universella längtan efter att förstå människans existens. Hawash låter scener från irakisk folklöre möta mesopotamisk och kinesisk mytologi och förenar dem med personliga berättelser om migration och identitet. Motiven står i dialog med Lams berättelse, särskilt tydlig är kopplingen till *Gilgamesh-eposet*, där fiskmannen Oannes inspirerat till gestaltningen av Lo Ting. Fem av Hawashs dräkter ingår nu i Moderna Museets samling.

Kholod Hawash interprets Lap-See Lam's story through textile works – costumes that are both worn by the film's characters and that form a sculptural installation in the space. The costumes are made using a traditional quilting technique that Hawash learned from her mother, where textile appliqués are attached with embroidery. Recycled shimmering fabrics and beads are often used, mixed with plain cotton. The resulting images depict myths that recur throughout the world, all rooted in a universal yearning to understand human existence. Hawash brings together scenes from Iraqi folklore with Mesopotamian and Chinese mythology, blending them with personal stories of migration and identity. The motifs engage in dialogue with Lam's narrative, with a particularly clear link to the *Epic of Gilgamesh*, where the fish-man Oannes inspired the creation of Lo Ting. Five of Hawash's costumes are now part of Moderna Museet's Collection.